

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת
لجنة الانتخابات المركزية
The Central Elections Committee

Justice Noam Sohlberg
Deputy President of the Supreme Court
Chairman of the Central Elections
Committee for the 26th Knesset

قاضي نועم سولبرج
نائب رئيس المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات
المركزية للكنيست 26

השופט נעם סולברג
המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26

תב"כ 50/26
תב"כ 51/26
תב"כ 52/26
תב"כ 54/26
תב"כ 55/26
תב"כ 56/26
תב"כ 57/26
תב"כ 58/26
תב"כ 59/26

עו"ד ורו"ח ירון מאירי

העותר:

נגד

המשיבים:

1. בצלאל סמוטריץ', שר האוצר
2. משרד האוצר
3. מפלגת הציונות הדתית
4. היועצת המשפטית לממשלה

תב"כ 50/26

1. אורית סטרוק, שרת ההתיישבות והמשימות הלאומיות
2. מפלגת הציונות הדתית
3. משרד ההתיישבות והמשימות הלאומיות
4. היועצת המשפטית לממשלה

תב"כ 51/26

1. אופיר סופר, שר העלייה והקליטה
2. מפלגת הציונות הדתית
3. משרד העלייה והקליטה
4. היועצת המשפטית לממשלה

תב"כ 52/26

1. ניר ברקת, שר הכלכלה והתעשייה
2. מפלגת הליכוד – תנועה לאומית ליברלית בראשות בנימין נתניהו
3. משרד הכלכלה והתעשייה
4. היועצת המשפטית לממשלה

תב"כ 54/26

1. אבי דיכטר, שר החקלאות וביטחון המזון
2. מפלגת הליכוד – תנועה לאומית ליברלית בראשות בנימין נתניהו
3. משרד החקלאות וביטחון המזון
4. היועצת המשפטית לממשלה

תב"כ 55/26

1. גילה גמליאל, שרת החדשנות, המדע והטכנולוגיה
2. מפלגת הליכוד – תנועה לאומית ליברלית בראשות בנימין נתניהו
3. משרד החדשנות, המדע והטכנולוגיה
4. היועצת המשפטית לממשלה

תב"כ 56/26

1. אלי כהן, שר האנרגיה והתשתיות
2. מפלגת הליכוד – תנועה לאומית ליברלית בראשות בנימין נתניהו
3. משרד האנרגיה והתשתיות
4. היועצת המשפטית לממשלה

תב"כ 57/26

1. חיים כץ, שר התיירות, שר הבינוי והשיכון, שר הבריאות ושר הרווחה והביטחון החברתי
2. מפלגת הליכוד – תנועה לאומית ליברלית בראשות בנימין נתניהו
3. משרד התיירות
4. משרד הבינוי והשיכון
5. משרד הבריאות
6. משרד הרווחה והביטחון החברתי
7. היועצת המשפטית לממשלה

תב"כ 58/26

1. שלמה קרעי, שר התקשורת
2. מפלגת הליכוד – תנועה לאומית ליברלית בראשות בנימין נתניהו
3. משרד התקשורת
4. היועצת המשפטית לממשלה

תב"כ 59/26

עתירות לצווי מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959

בשם העותר: בעצמו

בשם המשיבים 1 ו-3
בתב"כ 50/26 והמשיבים 1
ו-2 51 ו-52:

עו"ד אלי שמואליאן

בשם המשיבים 1 ו-2
בתב"כ 54/26, 55, 56, 57,
58 ו-59:

עו"ד אבי הלוי

בשם שאר המשיבים בכל
העתירות: עו"ד יונתן ברמן

החלטה

עתירות על סרטונים שצולמו בלשכות שרים.

רקע וטענות הצדדים

1. העותר, עו"ד ורו"ח ירון מאירי, טוען כי שרים אחדים צילמו בלשכותיהם סרטונים ובהם תוכן שעולה כדי תעמולת בחירות – ופרסמו את הסרטונים בחשבונותיהם ברשתות החברתיות. לטענת

מאירי, מדובר בתעמולת בחירות שנעשתה תוך שימוש בנכסי הציבור, בניגוד לסעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: סעיף 2א). נכסי הציבור – הריהם הלשכה, סמלי המשרד הרשמיים, דגל ישראל, תואר השירות. אלו פרטי השרים והסרטונים:

- א. השר בצלאל סמוטריץ', שר האוצר (תב"כ 50/26) – סרטון אחד, מיום 31 במרץ 2026.
 - ב. השרה אורית סטרוק, שרת ההתיישבות והמשימות הלאומיות (תב"כ 51/26) – 2 סרטונים, מימים 1 ו-5 בפברואר 2026.
 - ג. השר אופיר סופר, שר העלייה והקליטה (תב"כ 52/26) – סרטון אחד, מיום 7 במאי 2026.
 - ד. השר ניר ברקת, שר הכלכלה והתעשייה (תב"כ 54/26) – 3 סרטונים, מימים 6 בדצמבר 2025, 5 ו-16 בינואר 2026.
 - ה. השר אבי דיכטר, שר החקלאות וביטחון המזון (תב"כ 55/26) – 2 סרטונים, מימים 11 בינואר ו-17 בפברואר 2026.
 - ו. השרה גילה גמליאל, שרת החדשנות, המדע והטכנולוגיה (תב"כ 56/26) – סרטון אחד, מיום 14 באפריל 2026. בתשובה לעתירה הודיעה השרה גמליאל כי הסרטון – הוסר. העתירה בעניינו – התייתרה.
 - ז. השר אלי כהן, שר האנרגיה והתשתיות (תב"כ 57/26) – 10 סרטונים. בתשובתו לעתירה הודיע השר כהן כי הסיר שני סרטונים, וסרטון נוסף לא היה זמין לאחר מכן; העתירה בעניינם – התייתרה. 7 הסרטונים האחרים הם מימים 17 בספטמבר, 23 ו-25 באוקטובר 2025, 13 בינואר, 20 ו-27 באפריל ו-10 במאי 2026.
 - ח. השר חיים כץ, שר התיירות, שר הבינוי והשיכון, שר הבריאות ושר הרווחה והביטחון החברתי (תב"כ 58/26) – 4 סרטונים, מימים 1 בינואר, 8 בפברואר, 15 באפריל ו-6 במאי 2026.
 - ט. השר שלמה קרעי, שר התקשורת (תב"כ 59/26) – 11 סרטונים, מימים 13 ביולי, 4 באוגוסט, 16 ו-30 בספטמבר, 15, 18, 19, 22 ו-28 באוקטובר 2025, 19 בינואר ו-4 במרץ 2026.
- מאירי ביקש כי אורה לשרים – להסיר סרטונים אלו, ולהימנע מפרסום תעמולת בחירות שצולמה בלשכותיהם; ולמפלגותיהם – לוודא ששרים מטעמן אינם משתמשים בנכסי הציבור בקשר עם תעמולת בחירות.

העתירות בתב"כ 50/26, 51/26 ו-52/26 הוגשו ב-27 במאי 2026. כשבועיים לאחר מכן, ב-9 ביוני 2026, ביקש מאירי לצרף ראייה לעתירות: תגובה מ-31 במאי 2026 לפנייתו המוקדמת לשרים הנדונים.

2. משרדי הממשלה השונים והיועצת המשפטית לממשלה הפנו לתשובות שנתנו משרדים אחרים והיועצת בעתירות דומות שהכרעתי בהן במאוחד לאחרונה: תב"כ 28/26 מאירי נ' קיש (31.5.2026) (להלן: עניין קיש). שם הוזכר, ציינו בתשובתם, כי לאחרונה נקבע שצילום בלשכת שר נחשב לשימוש בנכסי הציבור – עמדה שאושרה בעניין קיש. עמדה זו אף עולה בקנה אחד עם הנחיות היועצת המשפטית לממשלה. לעומת זאת, אין מניעה להשתמש בתואר "שר" או "שרה", וצו כללי על פרסומים עתידיים – אין נהוג ליתן. המשרדים והיועצת נמנעו מלהחיל את הדין בנסיבות המקרים הנדונים, אולם ציינו שנמסר כי ייתכן שסרטוני השר דיכטר לא צולמו בלשכתו.

3. שלושת השרים הראשונים חברים במפלגת "הציונות הדתית", וששת השרים הבאים חברים במפלגת "הליכוד". מטעם כל שר נמסרה תגובה נפרדת, אולם תוכן התגובות של שרי כל מפלגה – דומה בהיבט העקרוני.

שרי "הציונות הדתית" טוענים שלא נערכה פנייה מוקדמת כראוי. תחילה ניתנו 48 שעות לתגובה, ואחר כך – שבעה ימים. אף שהשיבו לעותר כי טענותיו ייענו שלושה ימים לאחר המועד שקצב, עתר בתום אותם שבעה ימים. העתירות הוגשו בשיהוי, מפני שהסרטונים התפרסמו זמן רב לפני הגשתן. קבלת העתירות תוביל לכך שחבר כנסת לא יוכל לצלם סרטון תעמולת בחירות בלשכתו בכנסת, ועל כן היה מקום לצרף לרשימת המשיבים את כל 120 חברי הכנסת. קבלת העתירות תפגע בקשר בין הציבור לנבחריו ובחופש הביטוי של נבחרי הציבור. השימוש בסרטונים נפוץ במערכת הפוליטית, ואכיפה כלפי שלושת השרים בלבד היא אכיפה בדרנית. אין להסכין לתוצאה שתאפשר לנבחרי ציבור לצלם סרטונים רק בביתם הפרטי. התואר "שר" ודגל ישראל – אינם נכסי ציבור שאסור להשתמש בהם בתעמולת בחירות. לבד מכך, הסרטונים מושא העתירה אינם כוללים תעמולת בחירות. לאחר הגשת תשובתם ביקשו שרי "הציונות הדתית" לצרף כמשיבים את כל חברי הכנסת ולקיים דיון בעל פה נוכח ההשלכות האפשריות על כל נבחרי הציבור.

שרי "הליכוד" טוענים טענות דומות לאלו שנטענו בעניין קיש. מפלגת "הליכוד" אינה מעורבת ביצירת הסרטונים ובפרסומם, ועל כן אין עילה כלפיה. לגוף העניין, המעמד הציבורי של נבחר הציבור אינו נכס הציבור. גם צילום סרטון בלשכת שר אינו שימוש בנכסי הציבור. השרים מבטאים בסרטונים את תפיסות עולמם בנושאים שעל סדר היום הציבורי ושבתחומי משרדיהם – ביטוי מוגן בחופש הביטוי

הפוליטי. אין בדבריהם קריאה מפורשת להצביע כך או אחרת. זו אינה תעמולת בחירות. לגבי סרטונים 'ותיקים' – נטען כי העתירה הוגשה בשיהוי.

לבד מכך, נטען שהסרטון של השר דיכטר מיום 17 בפברואר 2026 צולם בלשכתו בכנסת, ושהסרטון שלו מיום 11 בינואר 207 צולם "בחדר צדדי בקומת הממשלה במשרד ראש הממשלה בירושלים". עוד נטען שסרטוני השר קרעי מ-4 באוגוסט 2025, מ-22 באוקטובר 2025 ומ-4 במרץ 2026 צולמו בלשכתו בכנסת או במליאת הכנסת.

דיון והכרעה

4. לאחר שעיניתי בעתירות, בתשובות להן ובנספחיהן, באתי לכלל מסקנה שדין העתירות – להתקבל בעיקרן (למעט העתירה נגד השרה גמליאל, שכאמור התייתרה). מאחר שבכל העתירות עולה סוגיה דומה, תשובות המשיבים השונים מקובצות למעשה בשתי קבוצות (ותשובות אלו המיוצגים בידי פרקליטות המדינה – אף הוגשה במאוחד לאחר קבלת רשות), מצאתי לנכון להכריע בעתירות במאוחד. אין הצדקה לקיים דיון בעל פה בעתירות. הטיעונים נפרסו כראוי בכתב, וכפי שאבהיר בהמשך – הטענה העיקרית שעמדה ביסוד הבקשה לקיים דיון במעמד הצדדים, אינה מתעוררת.

5. תחילה – טענת הסף של שרי "הציונות הדתית" על פגם בפנייה המוקדמת. נגד כל אחד מהם נטען על סרטון אחד או שניים. סבורני ששבוע ימים להשיב על כך – הוא פרק זמן די והותר. מאירי היה יכול להמתין עוד מעט, אולם אינני סבור שהחלטתו לעתור נגועה בחוסר תום לב בנסיבות העניין. יתר על כן, אשר לשרה סטרוק – שבעניינה נטען לגבי שני סרטונים – מאירי כבר פנה אליה ביום 12 במאי 2026 ולא נענה ועתר ביום 17 במאי 2026 (תוך שני ימי עבודה); עתירתו נדחתה בשל העדר פנייה מוקדמת מספקת (תב"כ 38/26 מאירי נ' כהן (18.5.2026)). ב-18 במאי 2026 שב ופנה – ואת פנייתו זו יש לבחון גם על רקע הפנייה הקודמת.

6. מכאן – לגוף העניין. סעיף 2א קובע:

לא ייעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים או בנכסים מוחשיים או בלתי מוחשיים של גוף מבוקר כמשמעותו בפסקאות (1), (2), (3), (4) ו-(9) של סעיף 9 לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב], או של תאגיד שהממשלה או רשות מקומית משתתפת בהנהלתו או בהונו, ולא ייעשה שימוש כאמור במקרקעין או במטלטלין המוחזקים למעשה על ידי גוף או תאגיד כזה, למעט שימוש כמפורט להלן:

- (1) שימוש, בתמורה או שלא בתמורה, באולמות ובמקומות פומביים פתוחים העומדים כרגיל לשימוש כאמור;
- (2) שימוש בנכסים שהועמדו על ידי המדינה לרשותו של שר, סגן שר או חבר הכנסת, או שהועמדו על ידי הרשות המקומית לרשותו של ראש

הרשות; אין בהוראות פסקה זו כדי לגרוע מהגבלות על שימוש בנכסים כאמור שהוטלו לפי כל דין או כללי אתיקה.

האיסור – חמור. כך עולה הן מתחולתו גם שלא בתקופת בחירות (סעיף 2 לחוק), הן מההתייחסות העקיבה אליו כאל אחת מאבני הראשה של החוק (ער"ם 5/26 עורכי דין לקידום מינהל תקין (ע"ר) נ' עיריית יקנעם עילית, פסקה 9 (21.6.2023)). האיסור מקדם כמה תכליות חשובות: שומר על השוויון בין המועמדים בבחירות, כך שלבעל תפקיד מכהן לא יצמח יתרון בגישה למשאבי הציבור; שומר על כך שנכסי הציבור משמשים לטובת הציבור כולו, היא מטרתם, ולא לטובת מועמד מסוים ורשימתו; ושומר על אמון הציבור באופי הלא-פוליטי של השירות הציבורי (בג"ץ 1931/21 נתניהו נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת העשרים וארבע, פסקה 7 לפסק הדין של השופט ד' מינץ (19.3.2021)). לאיסור שני מרכיבים עיקריים: תעמולת בחירות ושימוש בנכסי הציבור. אפתח ברכיב השני.

7. כפי שצינו המשיבים, עצם השימוש בתואר "שר" או "שרה" – אינו שימוש בנכסי הציבור. כפי שנפסק, גם דגל המדינה אינו נכס הציבור לצורך סעיף 2א (תב"כ 12/23 עוצמה יהודית – חזית יהודית לאומית נ' כחול לבן-יש עתיד-חוסן לישראל-תלם (3.2.2020)) – בשונה מסמל המדינה (תב"כ 28/22 שילוני נ' נתניהו (16.9.2019)). אולם עיקר הדיון בענייננו נסב על לשכות השרים. למעט מקרים מעטים, דומה שבטענותיהם אישרו השרים במפורש או במשתמע שהסרטונים צולמו בלשכותיהם. לגבי סוגיה זו כבר קבעתי בתב"כ 5/26 בן מאיר נ' בן גביר (22.9.2024) (להלן: עניין בן גביר) שלשכת שר נחשבת לנכס הציבור, ולפיכך אין לצלם בה סרטון תעמולת בחירות. הלכה זו שניתי לאחרונה בעניין קיש ובתב"כ 47/26 עורכי דין לקידום מינהל תקין נ' נתניהו (9.6.2026) (להלן: עניין נתניהו). בעניין בן גביר גם דחיתי כמה מהטענות שטענו המשיבים בעתירות שלפניי. קבעתי שהלשכה אינה נכנסת לגדרי נכסים "שהועמדו על ידי המדינה לרשותו של שר", אחד החריגים לאיסור שבסעיף 2א (ראו גם עניין נתניהו). בעניין בן גביר (בפסקה 21) מצאתי שהאיסור על צילום תעמולת בחירות בלשכת שר לא יפגע ביכולת של שר למלא את תפקידו. הטעמים לכל אלו מפורטים שם, והמתעניין – יעיין.

8. בעניין בן גביר בפסקה 21 הסברתי גם מדוע אין להשוות לשכת שר ללשכת חבר כנסת:

"אשר לחברי הכנסת, 'אין הנדון דומה לראיה' (תוספתא, פסחים א). מבלי לטעת מסמרות בעניין, שכן הוא לא נדון לפניי במלואו – אציין שעל פני הדברים, לשכות חברי כנסת ניתנו להם לצרכיהם הפוליטיים, ולא הממלכתיים או הציבוריים. ממילא הן אינן נושאות אופי לא פוליטי; אדרבה, כל אופיין פוליטי. לכן גם ככלל הן אינן כרוכות במשאבי ציבור שגישה אליהם תעניק יתרון מיוחד על פני מועמדים אחרים בבחירות (ודאי מועמדים חברי כנסת). משום כך, צילום סרטוני תעמולת בחירות בלשכת חבר הכנסת, אין בו עצמו הפרה של האיסור על שימוש בנכסי הציבור לצורך תעמולת בחירות."

העניין נדרש להכרעה במקרה שלפניי, לגבי סרטון אחד של השר דיכטר ושלושה סרטונים של השר קרעי. לאחר שבחנתי את הדברים, אני סבור שאכן לשכה בכנסת אינה מקיימת את המאפיינים של "נכסי הציבור" לצורך סעיף 2א. מפלגת "הליכוד" הוסיפה בהקשר זה שהכנסת אינה "גוף מבוקר" לעניין סעיף 2א. בלי לקבוע מסמרות בעניין, עיון בסעיפים קטנים 9(1), (2), (3), (4) ו-9(9) לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב], אכן מעלה ספק אם הכנסת כלולה באיזה מהם. לכל היותר, סעיף 9(2) מדבר ב"כל מפעל או מוסד של המדינה". שאלה היא האם הכנסת נחשבת ל"מוסד של המדינה" בסעיף 9(2) – על דרך הכלל, ובהתחשב במובן של "מפעל" של המדינה בפרט. כך או כך, אין צורך להכריע בדבר כאן, מפני שהלשכות בכנסת אינן נחשבות לנכסי הציבור.

מן הטעם הזה גם אין צורך לצרף את 120 חברי הכנסת כמשיבים לעתירה. קביעה לגבי שימוש של שר בלשכתו – ליתר דיוק, יישום קביעות בעניין – אינו משפיע על שימוש חבר כנסת בלשכתו.

9. כמובן, לא רק לשכה בכנסת ובית פרטי זמינים לצילום סרטונים. נבחרי ציבור רבים מצלמים סרטונים רבים במקומות שאינם נחשבים ל"נכסי הציבור" (בין מלכתחילה, בין מכוח אחד החריגים בסעיף 2א. ראו למשל תב"כ 22/26 מאירי נ' כהן (7.6.2026); תב"כ 27/26 מאירי נ' קלנר (7.6.2026)). אשר לטענת שרי "הציונות הדתית" כאילו רק כלפיהם אוכפים את האיסור לצלם בלשכה – הטענה נסתרת הן מהדיון בעניינם של שרים נוספים בעתירה זו, הן בדיון בעניינם של שרים נוספים בעניין בן גביר ובעניין קיש ושל ראש הממשלה בעניין נתניהו. כמובן, בכל אלו אין כדי להגביל את תוכן הדברים ששר – או נבחר ציבור אחר – יאמר. כפי שהסברתי בעניין קיש, בפסקאות 6 ו-8:

"אדרבה, רצוי ששר – וכל נבחר ציבור – יאמר לקהל הבוחרים מהן עמדותיו ומעשיו. אולם המחוקק קבע איסור על שימוש בנכסי הציבור בקשר עם תעמולת בחירות. לצורך העתירות שלפנינו, מדובר בהגבלה על מקום צילום הביטוי, ולא על תוכנו. אותם ביטויים אפשר לומר – ולצלם – במקום שאינו נכס הציבור לצורך סעיף 2א.

...

אדגיש שוב: אין פסול בכך ששר או שרה מבטאים ברבים את עמדתם ואת הישגיהם. אדרבה, חשוב שיעשו זאת. על זאת יעמדו למשפט הציבור – אך לא תוך שימוש בנכסי הציבור".

10. התוצאה היא שרכיב השימוש בנכסי הציבור – מתקיים בכל הסרטונים מושא העתירות, למעט אלו שצולמו בלשכות בכנסת. הסרטונים שצולמו בכנסת אינם שימוש בנכסי הציבור, והעתירה נדחת לגביהם. אשר לסרטון שצולם בחדר בקומת הממשלה בבניין ראש הממשלה – לא מצאתי טעם טוב להבחין בינו לבין לשכת שר. אומנם השר דיכטר לא השתמש שם בלשכתו שלו, אולם אותו חדר – עודנו נכס של משרד ממשלתי (במובן המילולי של המילה), ולמתמודדים שאינם שרים אין גישה אליו.

על כן גם חדר זה נחשב לנכס הציבור. לאחר שהבהרתי מדוע מתקיים רכיב "נכסי הציבור", אעבור לבחון אם מתקיים רכיב "תעמולת בחירות" בסרטונים הנדונים.

11. תעמולת בחירות, כידוע, היא פרסום שתכליתו הגְבָרָה – להשפיע על הבוחר בעניין הבחירה: להניעו לבחור כך או אחרת, להניאו מבחירה מסוימת או להשפיע על העדפתו הפוליטית; ותכלית זו גוברת על תכליות אחרות בפרסום. כמה מבחני משנה מסייעים לזהות אם לפנינו "תעמולת בחירות": תוכן הפרסום (ולו משקל עיקרי), ולצידו תכלית חלופית לפרסום; זהות המפרסם ויוזם הפרסום; באיזו מִסְדָּה (פלטפורמה) הופיע הפרסום; עיתוי הפרסום; קרבתו לבחירות, ועוד (תב"כ 17/26 בן מאיר נ' בן גביר, פסקה 6 (31.3.2026), והמקורות שנזכרים שם). ראוי להביא גם כאן דברים שכתבתי בעניין קיש, בפסקה 8, על דרך הכלל:

"בסרטונים אלו השר או השרה מציגים את עמדתם, מתארים את הישגיהם, מביעים את כוונתם לפעול – לרוב שילוב של כמה מאלו. גם כאשר הציגו עמדה בנושא מקצועי שקשור לתחום משרדם, לפנינו הצגת העמדה האישית של השר או השרה (אף אם כך יפעל המשרד בפועל), 'מפי הגבורה שמענו' (בבלי, מכות כד, ע"א). אין מדובר בהבעת עמדה רשמית מצד המשרד, באמצעות דוברות המשרד או בחשבון רשמי של המשרד. הן בהצגת עמדותיהם, הן בהצגת הישגיהם בעבר, בהווה או לעתיד לבוא – מבקשים השרים לגרום לציבור לתמוך בהם, ובבוא יום הבחירות – לבחור בהם וברשימתם. זו התכלית העיקרית, הגְבָרָה, של סרטונים אלו. כפי שנקבע לא אחת בעבר, אין הכרח בקריאה מפורשת להצביע כך או אחרת, כדי שתהיה תעמולת בחירות. הבוחר – עיניו בראשו, ומבין מה אמורה להיות התוצאה בקלפי בעקבות כל סרטון".

עוד אביא דברים שכתבתי בעניין בן גביר, בפסקה 10, על הסרטונים שנדונו שם, דברים שיפים לחלק מהסרטונים בעתירת שלפני:

"בשלושת הפרסומים מציג השר לציבור הרחב את עמדתו בנושאים שקשורים למשרדו ושנמצאו אותה שעה על סדר היום הציבורי. מציג את עמדתו – בניגוד לעמדת גורמים אחרים במנגנון הממשלתי. מציג את עמדתו – ולא דוקא את עמדת המדינה. מציג את עמדתו – ולא רק מיידע על פעילות משרדו; יתר על כן, דומה שכל מטרת הסרטונים היא להציג את עמדתו, ולא את פעילות משרדו. השר מבקש להודיע על פעילותו-שלו אל מול גורמים אחרים כדי לקדם את מדיניותו. אומנם אותם גורמים נמנים עם הדרג המקצועי בשירות המדינה, ולא עם הדרג הפוליטי. אולם פוליטיקאי מבקש לקדם את מדיניותו לפעמים גם בניגוד לעמדת הדרג המקצועי. גם בזאת נבחן נבחר הציבור: ביכולתו לממש את מדיניותו, ולא רק בתוכנה. השר אומר לציבור הבוחרים מה מדיניותו וכי בכוונתו ליישם אותה. מסר זה נועד להשפיע על ציבור הבוחרים לבחור בשר וברשימתו. זו תכלית תעמולת בחירות – וזו התכלית העיקרית של הפרסום".

12. על רקע זה בחנתי את הסרטונים מושא העתירות שלפני. עיקר הדיון כאן יוקדש לתוכן הסרטונים – השיקול הראשי בעניין. לצד זאת, יש לזכור שכולם התפרסמו בחשבון אישי-פוליטי של שר ברשת

חברתית וביוזמתו. כל אלו – מִסְדָּת הפרסום, זהות המפרסם ויוזם הפרסום – תומכים בסיווג המסרים בתור תעמולת בחירות.

א. שר האוצר סמוטריץ' קרא לנגיד בנק ישראל להוריד ריבית, כפי שהשר הוריד מיסים – השר הסביר את מדיניותו ותיאר גורם בדרג המקצועי שאינו 'משתף פעולה', וכל זאת בקריאה פומבית בחשבון האישי-פוליטי של השר, ולא בשיח רגיל בין גופים במערכות השלטון.

ב. שרת ההתיישבות והמשימות הלאומיות סטרוק תיארה לנציג תנועת "רגבים" כיצד מימשו את תוכניתם המשותפת בנוגע לקרקעות באזור יהודה והשומרון; ומתחה ביקורת על ממשלת צרפת שהוציאה צו הבאה לאישה בשם נילי, שניצבת ליד השרה, ותמיכה בנילי ובארגונה Israel is Forever תוך תיאור פעולות השרה להעלאת יהודי צרפת לישראל. בשני הסרטונים השרה מתארת את פעילותה האישית ומביעה עמדות פוליטיות.

ג. שר העלייה והקליטה סופר קרא לחברי הכנסת החרדים לדאוג לגייס בחורים שאינם לומדים בישיבות, במקום לקדם חוק גיוס שאינו צפוי להתקבל בכנסת. הסוגיה – פוליטית מובהקת, ואינה קשורה לענייני משרדו של השר סופר.

ד. שר הכלכלה והתעשייה ברקת השיא שתי עצות ליזמים מתחילים: לחפש משברים ולזהות פתרונות מתאימים להם; ולבחור בשוק גדול בחו"ל, ורק אחר כך לבחון את המצב בשוק בישראל. עצות אלו מזכירות את ניסיונו של ברקת בתור יזם פרטי ומעלות את קרנו בעיני הבוחר. גם אם יש בהם מסר 'מתון' יותר ממסרי תעמולת בחירות אחרים, פרסומם באתר אישי-פוליטי, ולא למשל בתור "עצות ליזם מאת משרד הכלכלה והתעשייה", מבהיר מה מטרם העיקרית. נוסף על כך, הודיע על השקת מיזם "הסל של ישראל" על אף טענות של "התקשורת והקנאים החמוצים". השקת המיזם – מופיעה בתור יוזמה של השר, ולא רק של משרדו, ומתוארת על רקע ניסיונות של אחרים למנוע אותה. כל אלו מסרים שנועדו לקדם את השר.

ה. שר החקלאות וביטחון המזון דיכטר שיבח את השפה העברית לרגל יום העברית ומזכיר שבחוק-יסוד: ישראל – מדינת הלאום של העם היהודי, שהשר דיכטר יזם, ניתן לה מעמד של שפת המדינה. לא זו בלבד שהמסר אינו קשור למשרדו של השר, יש בו התפארות על הישג עבר בחקיקת חוק יסוד שקיבע את מעמד השפה.

ו. שר האנרגיה והתשתיות כהן סיפר על הצלחת הרפורמה שאפשרה לצרכנים לעבור לספק חשמל פרטי, ותיאר כיצד "שברתי את המונופול הגדול ביותר במדינת ישראל"; הודיע שחתם על תקנות שמרחיבות את ההנחות בחשמל לקשישים וללקויי ראייה, ושימשיך לפעול לטובתם; קיבל

תעודת הוקרה מראשי המרכז לעיוור על קידום חקיקה שתעניק הנחה בחשמל ללקויי ראייה. בכל אלו התפאר השר כהן בהישגיו. לבד מכך, השר כהן קרא לנגיד בנק ישראל להוריד את הריבית; סיפר שפנה לבנק ישראל כדי שיגרום לבנקים לפעול לטובת לקוחותיהם; ביקר גופי פיקוח על כך שהבנקים מרוויחים רווחי עתק על חשבון לקוחותיהם. כל אלו – נושאים שאינם בתחומי משרדו. יש בהם הבעת עמדה אישית של השר, נגד עמדת גורמי מקצוע, ואולי הזכרת הניסיון הכלכלי שלו.

ז. שר התיירות, שר הבינוי והשיכון, שר הבריאות ושר הרווחה והביטחון החברתי כץ – השיב לביקורת על כך שהמליץ לנפוש ביוון, מציע לנפוש בישראל לאחר השוואת מחירים ומודיע שימשיך להגדיל את היצע החדרים בארץ, בהמשך לפעילות מאז כניסתו לתפקיד; תיאר הגדלת היצע דירות בהנחה לחיילי מילואים; וסיפר שמנע פגיעה במטופלים בקנאביס רפואי. בכל אלו התפאר השר כץ בהישגיו.

ח. שר התקשורת קרעי ביקר את בית המשפט העליון, את היועצת המשפטית לממשלה ואת הדרג המקצועי במשרדי הממשלה בכלל. גם אם חלק מהנושאים שברקע הביקורת קשורים לפעולות משרדו (כגון הצעת חוק ממשלתית שקידם בלי אישור הייעוץ המשפטי לממשלה), בכל הסרטונים הללו – המסר ברור: השר קרעי מציג את עמדתו, לעיתים גם את הצלחותיו, ומציב עצמו מול גורמים שונים.

לגבי כל הסרטונים הללו – המסקנה ברורה. בשל תוכנם, בשל מקום פרסומם ובשל מפרסמם – מדובר בתעמולת בחירות. ניסיונות לטעון שמדובר ביידוע הציבור על פעולת השרים – בבחינת תכלית חלופית לתעמולת בחירות – אין בהם ממש. המסרים בסרטונים אלו אינם 'סתם' יידוע, אלא יידוע שבצידו שבח השר. וכאמור, השרים רשאים לומר אותם מסרים ממש ולצלמם – שלא במקום שנחשב לנכס הציבור.

13. לגבי שני סרטונים המצב מורכב יותר. בסרטון אחד (מיום 27 באפריל 2026) דיווח שר האנרגיה והתשתיות כהן על רפורמה של משרדו למעבר בין ספקי גז בישול. כמעט כל הסרטון – מדווח על פעולות המשרד; רק בראשיתו נתן השר 'רקע אישי': "אחרי ששברתי את המונופול של חברת חשמל". בדומה, בסרטון אחר (מיום 8 בפברואר 2026) סיפר שר הרווחה והביטחון החברתי כץ ש"אשרנו היום בממשלה" תקציב נוסף להמשך הפעילות של מרכזי החוסן ברחבי הארץ, ותיאר את המרכזים וחיבותם בלשון שאינה מייחסת דבר לו עצמו; רק בסיום הסרטון הוסיף: "אני מברך על המוגמר", אמירה שיש בה משום נטילת מִזְפָּה (קרדיט) על ההחלטה כולה. לגבי שני סרטונים אלו, עיקרם – אינו תעמולת בחירות לטובת השר. עם זאת, יש בכל אחד מהם חלק קטן של תעמולת בחירות. אם השרים

יוכלו לערוך את הסרטונים כך שהמשפטים האמורים יוסרו, אפשר להעלות מחדש את הסרטונים במתכונת הערוכה. אם אין אפשרות (או רצון) לערוך כך, יש להסיר את הסרטון כולו.

14. בטענה על שיהוי בהגשת העתירה דנתי בעניין קיש, בפסקה 9. כפוף לכך שהעתירות כאן הוגשו בימים 27, 28 ו-31 במאי 2026, והסרטון המוקדם ביותר התפרסם ביום 13 ביולי 2025 – הדברים יפים גם לכאן:

“אין צורך לדון כאן דיון כולל בסוגיית השיהוי בעתירות תעמולת בחירות. לפנינו סרטונים שעדיין מופיעים בחשבונות הטיקטוק של השרים. הסרטונים – עודם זמינים, ואפשר שבוחרים ייתקלו בהם (או שפלוני יפנה אליהם). במובן זה עדיין אפשר ליתן צו נגד ‘המשכתו’ של מעשה העבירה על סעיף 2א (סעיף 17ב(א) לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי”ט–1959). העתירות הוגשו ביום 30 באפריל 2026; הסרטון המוקדם ביותר התפרסם ביום 24 באוגוסט 2025, כשמונה חודשים לפני כן (וכשנה לאחר ההחלטה בעניין [בן גביר]). אני סבור שהזמן שחלף אינו מצדיק לדחות את העתירות רק מטעם זה”.

15. מאחר שיש פה סרטוני תעמולת בחירות תוך שימוש בנכסי הציבור, הסעד הראוי הוא צו להסרתם. מאירי ביקש גם צו כללי על פרסומים עתידיים וצו למפלגות לפקח על נבחרי הציבור מטעמן. לא מצאתי לנכון ליתן צווים אלו. שניהם “הנחיה כללית לשמור על הוראות הדין – וזהו המובן מאליו” (תב”כ 48/24 רשימת הציונות הדתית בראשות בצלאל סמוטריץ’ לכנסת ה-24 נ’ רשימת ש”ס לכנסת ה-24, פסקה 4 (23.3.2021). ראו גם עניין קיש, בפסקה 10).

סוף דבר

16. העתירה בתב”כ 56/26 התייתרה ונמחקה בזאת. מאחר שהשרה גמליאל הסירה את הסרטון מושא העתירה לפני הגשת כתב תשובה, החלטתי לחייב את השרה והליכוד בהוצאות מופחתות: 1,000 ש”ח למאירי ו-500 ש”ח למשרד החדשנות, המדע והטכנולוגיה וליועצת המשפטית לממשלה יחדיו (בסך הכול 1,500 ש”ח).

17. העתירות בתב”כ 50/26, 51/26, 52/26 ו-54/26 מתקבלות במלואן. כל אחד מהשרים המשיבים בעתירות אלו יסיר מחשבונותיו ברשתות החברתיות את הסרטון או הסרטונים מושא העתירה נגדו.

18. העתירות בתב”כ 55/26, 57/26, 58/26 ו-59/26 מתקבלות בחלקן (קבלת עתירה פירושה צו להסרת סרטון מכל הרשתות החברתיות של השר):

א. תב”כ 55/26 – העתירה מתקבלת לגבי הסרטון מיום 11 בינואר 2026, ונדחת לגבי הסרטון מיום 17 בפברואר 2026.

ב. תב"כ 57/26 – לגבי הסרטון מיום 27 באפריל 2026 יפעל השר כהן כאמור בפסקה 13. העתירה מתקבלת לגבי יתר הסרטונים.

ג. תב"כ 58/26 – לגבי הסרטון מיום 8 בפברואר 2026 יפעל השר כץ כאמור בפסקה 13. העתירה מתקבלת לגבי יתר הסרטונים.

ד. תב"כ 59/26 – העתירה נדחת לגבי הסרטונים מימים 4 באוגוסט 2025, 22 באוקטובר 2025 ו-4 במרץ 2026, ומתקבלת לגבי כל השאר.

19. בקביעת ההוצאות התחשבתי בכמה שיקולים:

א. העתירות – דומות במהותן כך שכתובתן לא דרשה אותה השקעה בכל כתיבה מחדש;

ב. מספר הסרטונים בכל עתירה ומועדי פרסומם;

ג. לאחר ההחלטה בעניין קיש היה ניתן לצפות לפתרון מהיר יותר של הסוגיה;

ד. לגבי העתירות נגד שרי "הציונות הדתית" – מצד אחד, היה ראוי שמאירי יצרף לעתירה את התשובה שקיבל מאת בא כוחם, סמוך לקבלתה – ולא כשבוע וחצי מאוחר יותר; ומצד שני, התשובות מטעם השרים הוגשו באיחור של כשבוע וחצי בלי הסבר של ממש (נטען שההחלטות בעניין עלו למערכת לניהול עתירות רק ב-10 ביוני 2026, אולם הן עלו במועד, והשרים ובא כוחם נדרשו להסדיר לאלתר את סוגיית הגישה לעתירות אלו).

20. שר-שר ומפלגתו יישאו בהוצאות העותר, מצד אחד, ומשרדי הממשלה והיועצת המשפטית לממשלה, מצד שני, כדלקמן:

א. תב"כ 50/26: סרטון אחד, מיום 31 במרץ 2026 – 1,500 ש"ח למאירי ו-1,000 ש"ח למשרד האוצר וליועצת המשפטית לממשלה יחדיו (בסך הכול 2,500 ש"ח).

ב. תב"כ 51/26: 2 סרטונים, מימים 1 ו-5 בפברואר 2026 – 3,000 ש"ח למאירי ו-2,000 ש"ח למשרד ההתיישבות והמשימות הלאומיות וליועצת המשפטית לממשלה יחדיו (בסך הכול 5,000 ש"ח).

ג. תב"כ 52/26: סרטון אחד, מיום 7 במאי 2026 – 1,500 ש"ח למאירי ו-1,000 ש"ח למשרד העלייה והקליטה וליועצת המשפטית לממשלה יחדיו (בסך הכול 2,500 ש"ח).

ד. תב"כ 54/26: 3 סרטונים, מימים 6 בדצמבר 2025, 5 ו-16 בינואר 2026 – 4,500 ש"ח למאירי ו-3,000 ש"ח למשרד הכלכלה והתעשייה וליועצת המשפטית לממשלה יחדיו (בסך הכול 7,500 ש"ח).

ה. תב"כ 55/26: סרטון אחד, מיום 11 בינואר 2026 (ועתירה על סרטון אחר נדחתה) – 1,000 ש"ח למאירי ו-1,000 ש"ח למשרד החקלאות וביטחון המזון וליועצת המשפטית לממשלה יחדיו (בסך הכול 2,000 ש"ח).

ו. תב"כ 57/26: 7 סרטונים, מימים 17 בפסטיבל, 23 ו-25 באוקטובר 2025, 13 בינואר, 20 ו-27 באפריל ו-10 במאי 2026 (לאחר שלושה סרטונים נמחקו בעקבות הגשת העתירה; סרטון אחד ניתן לעריכה) – 8,000 ש"ח למאירי ו-7,000 ש"ח למשרד האנרגיה והתשתיות וליועצת המשפטית לממשלה יחדיו (בסך הכול 15,000 ש"ח).

ז. תב"כ 58/26: 4 סרטונים, מימים 1 בינואר, 8 בפברואר, 15 באפריל ו-6 במאי 2026 (סרטון אחד מהם ניתן לעריכה) – 5,000 ש"ח למאירי ו-4,000 ש"ח למשרדי התיירות, הבינוי והשיכון, הבריאות והרווחה והביטחון החברתי וליועצת המשפטית לממשלה יחדיו (בסך הכול 9,000 ש"ח).

ח. תב"כ 59/26: 8 סרטונים, מימים 13 ביולי, 16 ו-30 בספטמבר, 15, 18, 19 ו-28 באוקטובר 2025 ו-19 בינואר 2026 (ועתירה על שלושה סרטונים אחרים נדחתה) – 10,500 ש"ח למאירי ו-8,000 ש"ח למשרד התקשורת וליועצת המשפטית לממשלה יחדיו (בסך הכול 18,500 ש"ח).

ניתנה היום, א' בתמוז התשפ"ו (16 ביוני 2026).

נעם סולברג, שופט

המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26

